

מאי 2014

נופשון – נצרת – "צוות" חולון 11-14/05/2014

יצאנו לנופשון בן 4 ימים באזור הגליל התחתון והגליל העליון, הלינה במלון "גולדן קראון" בנצרת.

יום א' –

יצאנו מחולון ופנינו בנסיעה על כביש 6 לקבוץ דליה שם החל המסע "הקולינרי" בארוחת בוקר. משם המשכנו בדרכנו לעמק יזרעאל לגבעת קומי היא מיקומו של קבוץ עין חרוד איחוד. טיפסנו במעלה הגבעה והשקפנו אל נוף מדהים של עמק יזרעאל ועמק המעיינות. דיברנו על התנועה הקיבוצית ועל הפילוג הרעיוני שחל בתנועה בשנות ה-50. משם המשכנו ליישוב גבעת אבני לבקר בכפר הנוער "נהר הירדן" – מיסודו של חיים טופול. כפר נהר הירדן הוא כפר נופש לשירותם, ללא תמורה, של ילדים בני 9 עד 18, מישראל, מהרשות הפלסטינית ומירדן, החולים במחלות קשות ומסכנות חיים. מטרתו: "להעשיר את חיי הילדים היהודים והערבים שסובלים ממחלות קשות המסכנות את חייהם, על ידי יצירת חוויות מחנאות בלתי נשכחות, מסעירות, ובטוחות – תוך קבלת השגחה וטיפול רפואי צמוד וללא תמורה כספית. בהמשך להפסקת צהריים קצרה והגעה למלון. קבלת חדרים והשתלבות בפעילות המלון.

יום ב' –

לאחר ארוחת הבוקר עשינו דרכנו צפונה לגליל העליון דרך צומת קדרים, פרוד ומירון והגענו לקבוץ יראון היושב על גבול ישראל-לבנון לביקור ביקב "יראון" – "יקבי הגליל העליון". סיירנו במקום וקיבלנו הסבר על היקב המודרני הפועל במקום ולאחר תצפית קצרה הגענו לשלב טעימות היין. משם המשכנו אל "בירעם" הכפר הנוצרי מרוני שתושביו התבקשו לעזוב את מקום מושבם ובתייהם במלחמת העצמאות ב-1948 והובטח להם כי יחזרו תוך מספר שבועות, אך לדאבונו, עד עצם היום הזה לא חזרו לאדמתם וגם ועדות ובג"ץ היו עד כה ללא הועיל. קיבלנו הסבר מפי שאהדי, נוצרי מרוני שסבו היה בין עקורי הכפר והוא עצמו שירת כקצין בצה"ל בצנחנים וטוען כי גורלם של הנוצרים במדינת ישראל קשור בגורל היהודים במדינתנו. ירדנו אל בית הכנסת העתיק של ברעם, אחד מבתי הכנסת היפים והמפוארים שנמצאו בגליל העליון והוא מתקופת המשנה והתלמוד. דיברנו על בתי הכנסת, צורת הישיבה והפתחים ודמיונם לבתי ציבור של הנוצרים.

ולאחר כל אלה..... חובה לאתנחתא קולינרית נוספת במרכז כרמיאל.
לא פספסנו כמובן את הקפה והעוגות שקיבלו את פנינו עם שובינו למלון.

יום ג' –

יצאנו ליום נוסף בגליל העליון והפעם נסיעה דרך צומת עמיעד, ראש פינה וחצור הגלילית והמשכנו עד לצומת כח.
משם טיפסנו (בעזרת האוטובוס) כמובן, לרכס הרי נפתלי והגענו לקבוץ מלכיה לתצפית יפה על האזור ולשמוע את מהלכי קרבות מלכיה במלחמת העצמאות 1948, תוך הצנעה של טעויות במהלכי הקרב שעליהם שילמנו מחיר דמים כבד. אגב, המובילים באותם ימים, הם לעתיד דור המפקדים הבכירים בצה"ל שהיו ומוכרים לכולנו, כמו דן לנר, שייקה גביש, חקה – יצחק חופי, רפול ועוד רבים וטובים.....
תוך כדי נסיעה ותצפית אל הכפרים הלבנוניים מעבר לגבול הגענו אל חניון האלות וביקרנו את עץ האלה האטלנטית המיוחדת הגדלה במקום.
עץ המוערך ביותר מ-450 שנה.
המשכנו למושב רמות נפתלי למצפה "רס"ן איתן בלחסן" מפקד סיירת הצנחנים שנפל בראש פקודיו בשנת 1999 תוך כדי ניסיון למגר את המחבלים מעבר לקו הגבול הצפוני, תוך כדי הגנה על הבית. סיפור עצוב, נוסף, אחד מיני רבים השזורים במלחמתנו על ארצנו הקטנה. ערכנו תצפית על עמק החולה ונשאנו עיננו אל רמת הגולן המתנשאת מולנו.
משם הגענו אל משטרת "נבי-יושע" היא מצודת כ"ח וביקרנו במוזיאון הרעות החדש שנפתח זה מכבר, לפני כחודש ימים. מוזיאון המספר את סיפורו של המקום, הקרב העקוב מדם והלוחמים שנפלו וביניהם היותר מפורסם הוא דודו צ'רקסקי מכפר אז"ר עליו נכתב השיר המפורסם "דודו". סיימנו בצפייה בסרט על התקופה והלחימה במקום.
עוד עצירה קטנה להתרעננות וארוחה קלה בקניון בחצור הגלילית ואנו שמים פעמינו לכוון כפר קנא לסיפור הנצרות והנס הראשון שעושה ישו במקום. נס הפיכת המים ליין בעת חתונה שנערכת בכפר.
המשכנו אל מרומי הר הקפיצה שם סיימנו בסיפורו של ישו ע"פ המסורת הנוצרית, נרדף וקפץ מן ההר ולא קרה לו מאום. לא ירדנו לפני שערכנו תצפית היקפית של 360 מעלות על האזור כולו.

יום ד' –

היום האחרון לטיול מוקדש לנצרת, לנצרות והיהודים. התחלנו את היום בסקירה על נצרת והנצרות בכלל. ביקרנו בכנסיית המעיין היוונית אורתודוקסית ולאחר שחווינו את המקום המשכנו ברחוב המקביל לרחוב הראשי לחוש מעט מהאווירה של נצרת, העיר הערבית הגדולה במדינת ישראל.
נכנסנו לכוון השוק וטיילנו בסמטאות היורדות אל כנסיית הבשורה.
כנסיית הבשורה היא שם דבר במסורת הנוצרית ושם התרשמנו מהסיפור, מהמבנה ותמונות הפסיפס שנתרמו ע"י הנוצרים מארצות שונות.

ראינו את הקריפטה, מקום בו קיבלה מריה את הבשורה, שהיא עתידה ללדת את בנו של אלוהים ועלינו לקומה השנייה לאולם התפילה הגדול והמיוחד. משם יצאנו ופסענו אל כנסיית יוסף הנגר, בן זוגה של מריה. ראינו כנסייה קטנה בסגנון שונה וירדנו את בית המלאכה של יוסף ומקווה הטהרה שנחשף במקום. עם סיום הביקור בכנסיות השונות, תוך כדי סיפורי הנצרות ובמקביל היהדות, סיימנו את טיולינו. רגע.... לא לפני שביקרנו בחנות הממתקים של מחרום, לקנות בקלאוות ומיני מתיקה ומשם חזרה למלון, כן.... ל...ארוחת צהריים מסיימת. מכאן קצרה הדרך הביתה חזרה לחולון.

בהזדמנות זו אני מבקש לשוב ולהודות לשלמה וליעקב על ביצוע הנופשון והארגון. לכל השאר שנשאו בעול ובעיקר לחברים הנפלאים, שכל כך נהייתי בחברתם והכבוד הוא לי להדריכם. בריאות רבה והמשך טיולים ככל האפשר בארצנו הקטנה.

בברכה,

רוני פלאוט